

ובעבר האחר נזעי חשמל

בין גלי החשמל

א.

מה ראית מבעד לרוח,
מבעד לעינים הפקוחות,
מבעד ליריעת ההכרה?

שרף העץ

בלא עץ,

צל העץ

בלא עץ,

האש האוחזת בעץ,

צפור השיר על ענף האפר,

אלם קולה.

ב.

והימים בהם הייתי ולא

הייתי, הימים בהם שכבתי

מרתק, מתחת למים,

ורק מראה פניך מתוך מסך המלח,

ורק מראה פניך מתוך הקצף

ומנוד הגלים והגאות שלא חדלה,

הציל אותי

אם בחשך שלחת יד אל לחיי.

והימים בהם בקשתי את נפשי

ובקשתי לשלח יד לעצר את הגופנפש

ובקשתי שתתן לי לטעם מן התמרים

שאוכל למות, הגלעין הנצב

כחלוק באפיק הושט.

והימים בהם אחזתי בידך,
 מנסה להגניב אל כיסי את טבעת הארוסין,
 והימים בהם בכיתי ללא הפסק,
 ערפי מפנה אל פניך,
 ודי במלה לסדק את זג הרוח.
 משכנע שנגרש מהבית,
 משכנע שנשב בשלג רק מעיל לגופנו,
 משכנע שסוכני ICE יאסרוני,
 משכנע שהרופאים האחרות
 המקיזים את דמי באים ללכדני.
 ומאנתי להביט בפניך,
 הסטתי את מבטי אל האדמה,
 או אל השלג היורד בחלון.

ג.

רק רבוע החלון
 והשלג,
 רק רבוע החלון
 ופתותי השלג,
 רק רבוע החלון
 ופני השטח הלבנים,
 רק רבוע החלון
 והשלג,
 אפלו לא רבוע החלון,
 רק החדר, המטה
 ופני אמי בחלון,
 וקול אמי, בכיה
 בשלג, מעבר לחלון.

ד.

לפעמים, בהתבהרות,
 שמעתי את קולך מרחוק,
 קולך הצלול, העמק,
 קורא בשמי לשוב
 אליך, מתוך החשך.
 השתקפות פניך בחלון
 מאור מבטה, מגדלור
 בין גלי החשמל.

זה כל האדם

עֲכָשׂוּ אֶת מִסְפַּרְתִּי לִי כִיצַד
בְּבֵית הַחוֹלִים הַהוּא,
בְּמַחֲלָקָה הַהִיא,
סִרְבֹּתִי וְשִׁכְבֹּתִי עַל הַצַּד,
מֵאֲנִתִי וְנִפְרֹדֹתִי כְּאִי,
בְּשִׁקְטִי, מִיִּבְשֹׁת הַחַיִּים,
הַטֹּלֵתִי, בְּעֵמֶק הָאוֹקֵינוֹס,
אֶת עֵגֶן הַשְּׁתִּיקָה, וְאִם
לְחַשְׁתִּי חֲרָשׁ, בְּקִשְׁתִּי לְנוֹס
בְּקִשְׁתִּי לְקָרַע קָרַע
בִּירֵיעַת הַיָּם, בְּקִשְׁתִּי
לְרַקַּע אֶת רִגְלִי בְּקִרְקַע,
בְּקִשְׁתִּי לְפָרַע אֶת הָעֶרֶב וְהַשֶּׁמֶשׁ,
שֶׁל רִקְמַת הַזֶּמֶן, וְלִשְׁוֹנֵי שְׂאֵל הַחֹךְ
דְּבָקָה, דְּוָקָא בְּקֹשֶׁה לֹמֵר דָּבָר,
אֶךְ מְלֵל בְּלִי מוֹכֵן דְּלָף, וְאִיךְ
יִכְלֹת אֹז לְהַבִּין, בְּזֶמֶן הַזֶּה, שֶׁכָּלוּ הַזֵּה,
זֶמֶן חֲשׁוֹךְ עֲתִיד, חֲשׁוֹךְ עֶבֶר,
בְּרִגְעַת הַזֶּה, הִרָף, שֶׁדָּרְכוּ עוֹבֵר
הָאוֹר, הָעֵז, הַמִּסְנֹנֹר,
שָׁבוּ שִׁכְבֹּתִי לְרַגַּע כְּעוֹר,
וְהָאֵלִם הָאֵלִים הָאֵלִם
בְּגוֹף, וְכָל מֶה שֶׁדָּבָר נָדָם
וּמִתּוֹךְ הַלֵּב קָלַח הַדָּם,
וְאֵז, בְּלִי מְלִים, יִדְעֵתִי,
זֶה – הוּא, אֹר יָקָר – כָּל הָאָדָם

וּבְעֵבֶר הָאֲחֵר אֹר פְּרוּץ
 וּבְעֵבֶר הָאֲחֵר חֶשֶׁד
 וּבְעֵבֶר הָאֲחֵר מְלָאכִים
 וּבְעֵבֶר הָאֲחֵר הַסֵּתֶר פָּנִים
 וּבְעֵבֶר הָאֲחֵר חֲבֵלָה
 וּבְעֵבֶר הָאֲחֵר כְּלוּאִים
 וּבְעֵבֶר הָאֲחֵר זֶהָב שְׁחוּט
 וּבְעֵבֶר הָאֲחֵר נִזְעִי חֶשְׁמֶל
 וּבְעֵבֶר הָאֲחֵר לְהַבּוֹת
 וּבְעֵבֶר הָאֲחֵר צֵעַר כְּלוּא
 וּבְעֵבֶר הָאֲחֵר כְּלֻמָּה
 וּבְעֵבֶר הָאֲחֵר יָפִי חֶסוּם
 וּבְעֵבֶר הָאֲחֵר צֶלֶם בּוֹעֵר
 וּבְעֵבֶר הָאֲחֵר נִהְרֹת נָהִי
 וּבְעֵבֶר הָאֲחֵר תַּחְנוּנִים
 וּבְעֵבֶר הָאֲחֵר שְׁבִלַת כְּחָלָה
 וּבְעֵבֶר הָאֲחֵר אֱלִימוֹת עֲנָגָה
 וּבְעֵבֶר הָאֲחֵר פְּעִית הַגָּדִי
 וּבְעֵבֶר הָאֲחֵר פְּגִיעוֹת זוהָרֶת
 וּבְעֵבֶר הָאֲחֵר יְתֻמוֹת
 וּבְעֵבֶר הָאֲחֵר גֶּשֶׁם אֶפֶל
 וּבְעֵבֶר הָאֲחֵר זִיו עָמוּם
 וּבְעֵבֶר הָאֲחֵר מְשֻׁבָּרִים
 וּבְעֵבֶר הָאֲחֵר קוֹלּוֹת קוֹרָאִים
 וּבְעֵבֶר הָאֲחֵר בְּכִי אֶפֶל – – –

וּכְנָגֵד כָּל זֶה מְזוֹר מְבֻטָּךְ
 הָרֶךְ, הַפְתִּיחַ

*

עם חפֿן העפֿר בִּיד אַחַת
וְהַמָּטָה הַפּוֹרֵחַ בְּשִׁנְיָה
הִגֵּשׁ לִי אֶת מִטְבֵּעַ הַשִּׁיר
זֶה הַנִּפְרָט לְפָרוּטָה
זֶה הַמְצָפָה זֶהב
אֲנִיחַ עָלָיו שֵׁן לְבָנָה
לְבָדֵק אֶת שְׁוִיו.

רְאֵה, הִירַח שׁוֹלֵף אֶת לֵהָבוֹ
מִגִּדֵּן הַחֲשֶׁךְ.

מָה – הַלֵּילָה, יְדִיךָ הַיַּחֲפוּת,
הַד קוֹלֶךָ –
נוֹקֵשׁ בְּשִׁקָּט עַל דִּלְתִּי.
בּוֹא.

אֲזֵן, אֲנִי אוֹמֵר, רְאֵי.
עֵין, אֲנִי אוֹמֵר, שְׁמָעִי.

הִירַח דּוֹקֵר אֶת לִבִּנו.
שְׁמָנו חָלוּל.
רְאֵה, זֶהב הַמָּלָה נוֹצֵץ עַל מִפְתָּנֵנו.